

دیالکتیک معماری ایرانی- اسلامی با
موضوع آموزش و فضاهای آموزشی
محمد پارسایی خصال، سید امیرحسین گرکانی
صص ۱۹-۳۰

دیالکتیک معماری ایرانی- اسلامی با موضوع آموزش و فضاهای آموزشی

محمد پارسایی خصال^۱، سید امیرحسین گرکانی^{۲*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی^۱، تهران، ایران:
Mohammad.Parsaiekheshal@gmail.com

۲- دکترای معماری، استادیارگروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران:
Garakani@Pardisiu.ac.ir

چکیده

همواره مسئله آموزش، مهم‌ترین حلقه اتصال دوره‌های مختلف به یکدیگر بوده است. در حوزه معماری ایران، پیوستگی و تدریجی بودن از مهم‌ترین ویژگی‌های آن و موجب تکامل پیوسته این علم تا قبل از دوره معاصر بوده است. آموزش به دلیل نقش بسیار مهمی که در توسعه جوامع بشری دارد از اهمیت بسزایی برخوردار است. از طرفی تحولات زندگی بشر، نهادهای اجتماعی و از جمله آموزشی را متأثر کرده و فضاهای آموزشی نیز در معرض دگرگونی قرار می‌گیرند.

هدف این پژوهش تبیین نسبت بین معماری و فضاهای آموزشی را در گذر زمان در چارچوب معماری ایرانی-اسلامی بوده و به این منظور با توجه به اهمیت فضاهای آموزشی، این روند و سیر تکوین در فضاهای آموزشی، به عنوان فضاهای معماری که همواره حضوری مهم در معماری ایرانی و اسلامی داشته است پرداخته ایم. این تحقیق با نگاهی پدیدارشناسانه، با مرور ادبیات و مبانی نظری و استخراج مؤلفه‌های معماری ایرانی و اسلامی در مدارس و نسبت متقابل آموزش و معماری در این بناها پرداخته است.

نهایتاً نسبت بین عملکرد و نمود معماری در فضاهای آموزشی معرفی و جایگاه آن تبیین شده است.

کلمات کلیدی: معماری ایرانی- اسلامی، فضای آموزشی، مدارس ایرانی، آموزش.

1. Department of Architecture, Pardis Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran